OP WEG

WERELDREIS OP TANDEM

MARTIJN FIETST MET FAMILIE EN VRIENDEN NAAR TADZJIKISTAN

Je hebt avonturiers en dan heb je avonturiers. Martijn Langhorst (30) is er eentje van de uitzonderlijke soort. Hij is momenteel met zijn tandem op weg naar Tadzjikistan, een reis van pakweg 7000 kilometer. Onderweg stapt er steeds iemand anders achterop.

door **Rik Booltink**

'Plannen? Het gaat om het avontuur'

Community van fietsreizigers

Martijn Langhorst fietst met onder meer kookgerei, slaapspullen en onmisbare elektronica zoals een telefoon en gps. Voor overnachtingen fietst hij langs kennissen en vrienden en gebruikt hij speciale applicaties. Een daarvan is WarmShowers die een community van fietsreizigers samenbrengt. Via die app komt Langhorst in contact met gastvrouwen en -heren die mogelijk een bed, bank of plekje voor de tent en slaapzak in de tuin in de aanbieding hebben.

Wanneer we Martijn Langhorst spreken, heeft hij zijn eerste fietsblok er net op zitten. Hij en zijn broer Jeroen zijn neergestreken op een boerderij tussen Lasberg en Kefermarkt, twee piepkleine dorpjes in Oostenrijk, ten noorden van Linz. „Ik heb hier vrienden wonen en we blijven een paar dagen."

Zeker niet om op temperatuur te komen, voegt hij eraan toe. „We hebben gisteren behoorlijk wat hoogtemeters gemaakt, de steilste hellingsgraad was 14 procent. Je zweet je dan de getver. Van de koude winter hebben we tijdens het fietsen echt geen last. Als we hierna weer opstappen, krijgen we nog een heuveltje en dan dalen we langzaam af naar de Donau, voor de tocht richting Wenen. Het weer is naar verwachting redelijk oké. Dan is het best *tranquilo*."

Langhorst is afkomstig uit Creil, een dorpje in de Noordoostpolder. Het idee voor een fietstocht naar Tadzjikistan heeft hij niet zomaar verzonnen. Alles begon met een motorreis naar Marokko, ruim vier jaar geleden. „Toen leerde ik een fietser kennen, Dries uit België. Hij bracht me op het idee om ook eens een lange fietsreis te maken. Na al die kilometers – in zo'n drie jaar tijd heb ik 30.000 kilometer op de motor gereden – voelde ik er wel wat voor om langzaam te reizen."

Martijn Langhorst ploegt door de sneeuw, de ene keer met broer Jeroen, de andere keer met Leo, een Oostenrijkse vriend.

Toen vrienden hem vertelden over een fietser die een tandemreis naar Marokko maakte, wist hij het zeker. „Op de tandem kan ik mooi familie en vrienden achterop meenemen."

De keuze viel op eindbestemming Tadzjikistan omdat hij daar over de bekende Pamir Highway kan fietsen, een ruige, grotendeels onverharde bergweg op hoogte. „Naar het schijnt heb je er prachtige uitzichten en je rijdt vlak langs de grens met Afghanistan", zegt Langhorst. Hij geeft aan dat er een 'klein kansje' is dat hij daarna verder gaat, richting Mongolië en China.

„Dat hangt ervan af hoeveel zin ik nog heb en ook hoeveel geld er nog over is. Voor deze tocht heb ik 5.000 tot 10.000 euro opzij gezet. Dat bedrag kan ik uitgeven", zegt hij.

„Ik ben in ieder geval voorbereid. Ik heb hoogteziektepillen ingeslagen en heb alle benodigde vaccinaties gehad, mocht ik een uitstap naar Mongolië willen maken. Daar hebben ze een teek die bij een beet voor hersenvliesontsteking kan zorgen."

Martijn Langhorst maakt zich er geen zorgen om. Net zomin breekt hij zich het hoofd over andere gevaren, dagelijkse planningen en routekwesties. „Ik zou van tevoren alles tot in detail hebben kunnen vastleggen, maar dan sla je de plank volledig mis. Het gaat om het avontuur. Gaandeweg gaan er gewoon dingen anders dan je had gedacht of gehoopt. Je lost het dan op, bent flexibel. Ik wil gewoon zoveel mogelijk van het fietsen genieten en van de mensen met wie ik de reis maak."

Dat zijn er heel wat. Tot halverwege april weet hij zich verzekerd van een medefietser. „Mijn broer is begonnen en ik heb meer familieleden en vrienden die me vergezellen. Vanaf nu ga ik verder met Leo, mijn Oostenrijkse vriend uit Lasberg. In Hongarije ga ik langs een maat in de buurt van Boedapest, hij fietst een stuk met me mee richting Roemenië. In Duitsland ben ik bij een bakker een jongen tegengekomen. Hij vond het zo tof wat ik deed. We hebben nummers uitgewisseld en afgesproken dat hij in Bulgarije met me meerijdt."

Het samenzijn en de ontmoetingen brengen de rit op smaak, zegt Langhorst. „Ik lees nu een boek van Merijn Ruis, *Wat als we gewoon gaan*. Daarin doet hij leuke *challenges* met zijn vriend. Hij probeert van tien euro rond te komen en belt gewoon aan bij iemand met de vraag of hij daar kan slapen."

„Toen ik dat las, dacht ik: waarom doe ik dat ook niet? We belden aan bij een klooster in Metten, in Duitsland: 'Mogen we de slaapzak hier vanavond uitrollen?' Vanwege verbouwing lukte dat niet, zei de monnik die open deed. Maar in het dorp zelf was het bij het eerste het beste huis raak. We hebben heerlijk met de familie gegeten en zijn de volgende ochtend weer fris vertrokken."

Dóórtrappen met bestemming Tadzjikistan... of misschien zelfs nog verder.